

תת"ע 5998/01/23 - מדינת ישראל נגד מוסא דבש

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 5998-01-23 מדינת ישראל נ' דבש
תיק חיצוני: 50154556604

לפני מאשימה נגד נאשם	כבוד השופט יהונתן שניאור	מדינת ישראל
		מוסא דבש

הכרעת דין

כמצוות המחוקק, אני מודיע על זיכוי של הנאשם וזאת מחמת הספק.

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום לפיו ביום 15.12.21 בסמוך לשעה 19:24 נהג ברכב ביציאה מהמנהרה ברח' חטיבת ירושלים ובעת שהרכב היה בתנועה, אחז או השתמש בטלפון שלא באמצעות דיבורית, בניגוד לתקנה 28(ב)(1) לתקנות התעבורה, התשכ"ו-1961.
2. הנאשם כפר בעובדות כתב האישום וטען כי לא החזיק ולא השתמש בטלפון.
3. מטעם המאשימה העיד רס"מ לירן נחום (להלן: "השוטר") אשר ערך דוח הודעת תשלום קנס (ת/1) וכמו כן הוגש באמצעותו דיסק מצלמת גוף (ת/2).
4. מטעם ההגנה העידו הנאשם וכן מר פאדי אבו קטיש אשר שהה עמו ברכב.
5. השוטר כתב בדוח (ת/1) כי עמד סטטי ביציאה מהמנהרה בסמוך לקטנוע משטרתי, תוך שפניו לכיוון התנועה היוצאת מהמנהרה, הבחין ממרחק של כ-3 מטרים בנאשם מגיע בנסיעה רצופה וכשהוא בודד בנתיב נסיעתו, משתמש בטלפון נייד תוך שאוחז במכשיר סמארטפון בצבע שחור עם מסך רחב ביד ימין בגובה ההגה כאשר יד שמאל אוחזת בהגה ופניו של הנאשם מופנות כלפי מכשיר הטלפון, אצבעותיו לוחצות על המסך ותאורת המסך מאירה את פניו.
או אז נסע אחרי הנאשם תוך ששמר קשר עין רצוף וסימן לנאשם לעצור ברח' יצחק קריב.

6. בחקירתו הנגדית השיב השוטר כי עמד במקום ביציאה מהמנהרה על מדרכה מוגבהת כ-2 מטר מהכביש, כשהוא מביט לכיוון המנהרה (פרו' עמ' 3 ש' 7-8).

השוטר שלל טענת הנאשם ולפיה הנוסע לצד הנאשם השתמש בטלפון (ש' 14).

משנשאל השיב:

ש. רשום טלפון שחור. האם ראית בחושך.

ת. כן.

ש. אבל הטלפון שלי לבן. מראה לך.

ת. עבר כבר שנה וחצי. האנשים מחליפים טלפונים. (פרו' עמ' 3 ש' 17 עד 20).

7. הנאשם העיד בפני וחזר על האמור בכפירתו. לדבריו, טען בפני השוטר כי אולי אחד מהנוסעים ברכב אחז בידו במכשיר הטלפון.

דין והכרעה

8. לאחר ששמעתי ובחנתי גירסאות הצדדים, את הראיות שהוגשו והזהרתי עצמי כי מדובר בעדות יחידה, נוצר בליבי ספק אשר לאשמתו של הנאשם.

בע"פ 7220/05 **האני נימר נגד מדינת ישראל**, (31.5.07) נקבע על ידי כבוד השופטת פרוקצ'יה:

"סעיף 34 כב לחוק העונשין, **התשל"ז-1977 מורה כי אדם לא ישא באחריות פלילית לעבירה אלא אם היא הוכחה מעבר לספק סביר. החובה להוכיח אשמה פלילית מעבר לספק סביר נגזרת מעקרונות חוקתיים של חופש האדם והגנה על חירותו האישית מפני מעצר ומאסר ומפני פגיעה בכבודו כאדם. משתלבת בכך חזקת החפות, ממנה נגזר העקרון כי אין להרשיע אדם כאשר נותר ספק סביר באשמתו...**"

"**ספק סביר מתקיים כאשר ניתן להסיק מהראיות מסקנה המתיישבת עם חפות הנאשם שהסתברותה אינה אפסית אלא ממשית** (ע"פ 6359/99 מדינת ישראל נ' קורמן, פד"י נד(4) 653)... גם כאשר גרסה מרשיעה נמצאת אמינה בעיני בית המשפט, הוא אינו רשאי להתעלם מתמיהות העולות ביחס לגרסה זו. עליו לנתח תמיהות אלה, ולבחון אם הן מגיעות כדי ספק סביר... השאלה מתי תמיהות שנתרו עולות כדי ספק סביר מושפעת ממידת הקשר שלהן לגרעין המהותי עליו נסב האירוע, נשוא האישום. כאשר התמיהות מקרינות על עצם מעורבות הנאשם באירוע העברייני המיוחס לו, משקלן עשוי לעלות כדי ספק סביר באשמה".

בע"פ 409/89 **רוימי נגד מדינת ישראל** (8.8.90) נפסק:
עמוד 2

"הספק הינו פונקציה של הערכת מכלול הראיות ושל בחינה, אם הוכחה התביעה את האשמה מעבר לספק סביר... יש ובית המשפט אינו מוכן להסיק מסקנה חד משמעית מהנסיבות שהוכחו בפניו ואז עליו לזכות את הנאשם מחמת הספק ויש שהנסיבות יוצרות לדעתו תמונה שלמה כל כך עד שבהיעדר הסבר משכנע מצד הנאשם, מן הנמנע להגיע למסקנה אחרת זולת זו שאשמת הנאשם הוכחה"

9. מצפיה בסרטון (ת/2), ניתן ללמוד כי השוטר, רכוב על גבי אופנוע, נוסע אחרי רכב הנאשם. ניתן להבחין כי המדובר במסלול ובו שני נתיבים ובתנועה המזדחלת לאיטה. הנאשם נוסע בנתיב הימני והשוטר על מנת להדביקו, עוקף משמאל רכבים רבים הנמצאים בנתיב השמאלי במסלול. השתכנעתי כי השוטר לא שמר ולא יכול היה לשמור על קשר עין רצוף מרגע ביצוע העבירה ועד לעצירת רכב הנאשם. השוטר לא ציין בתרשומתו כי עצר רכב הנאשם לאחר פרק זמן שאינו קצר, נסע אחריו כברת דרך בפקק תנועה וכאשר רכב הנאשם מוסתר על ידי שורת רכבים, כולל על ידי אוטובוס.

נוסיף כי השוטר גם לא ציין בתרשומת שערך כי בעת ביצוע העבירה הבחין בסוג הרכב וצבעו ולא ציין באיזה נתיב נסע. ניתן להבחין כי הנאשם היה לא היה בודד בנתיב נסיעתו כטענת השוטר.

לכך יש להוסיף כי הנאשם נוסע ברכב פרטי לבן נפוץ ושכיח ובהחלט יתכן כי השוטר טעה בזיהוי רכב הנאשם.

10. בסרטון ניתן גם להבחין בנוסע היושב במושב לצד הנאשם אוזח בידו במכשיר טלפון בצבע שחור כשתאורת המסך דולקת. יתכן כי השוטר אשר ממוקם לטענתו כ-2 מטר מעל הכביש, ומרחק של 3 מטר מרכב הנאשם הנוסע בנסיעה רצופה טעה לחשוב בפרק הזמן הקצר שעמד לרשותו כי הטלפון בו הבחין, נמצא בידי הנאשם דווקא, וביחוד כאשר המדובר בשעת לילה.

11. כמו כן ניתן להבחין בסרטון כי הנאשם טוען פעם אחר פעם בפני השוטר, כי לא אחז ולא השתמש בטלפון. מצאתי גרסה ספונטאנית זו של הנאשם עקבית. גם בדיונים בפני חזר עליה פעם אחר פעם ומצאתי ליתן אמון בגרסתו זו שלא נסתרה. מצאתי ליתן אמון גם בגרסת הנאשם כי ביום ביצוע העבירה היה ברשותו מכשיר טלפון בצבע לבן, אם כי טענה זו לא הוכחה. הטעם לכך נעוץ בעובדה שהנאשם לא יכול היה לדעת האם ניתן להבחין במכשיר הטלפון בסרטון כפי שיפורט להלן.

12. מצופה משוטר שידייק בתרשומתו וביחוד כאשר המדובר בעדות יחידה לביסוס האשמה. על בית המשפט המרשיע על סמך עדות יחידה להזהיר עצמו כי מדובר בעדות יחידה, שיש לבחנה תוך הקפדה יתירה ועל בית המשפט לשאול עצמו האם בנסיבות העניין ניתן לסמוך ההרשעה רק עליה. וראו_ע"פ 56/52 ברנדויין נ' היועץ המשפטי, פ"ד ו 1284 (1952). אין המדובר בדרישה פורמאלית אלא מהותית, והכרעת הדין צריכה ליתן ביטוי ממשי ומנומק לבדיקה הקפדנית בה נבדקה העדות היחידה. במקרה שבפני, לא מצאתי כי ניתן לבסס הרשעה על סמך עדות יחידה זו.

13. נתתי דעתי לסתירות שעלו בגרסת הנאשם.

בתשובתו לאישום, טען הנאשם כי לא עשה שימוש במכשיר הטלפון מאחר והיה מוצמד בתופסן. (פרו')

מיום 16.2.23 ש' 14).

בתשובתו לשאלת בית משפט השיב כי הטלפון היה מונח "במחזיק טלפון על הדשבורד" (פרו' עמ' 4 ש' 4).

בחקירתו הנגדית, עמד בתחילה על גירסה זו (ר' פרו' עמ' 4 ש' 13), ואולם, משעומת עם העובדה שניתן להבחין בסרטון כי כלל אין ברכבו מתקן כזה שינה גירסתו תוך שטען כי הניח את הטלפון במקום בו ניתן להניח כוסות (ש' 26).

14. ואולם על אף סתירות אלה, שאינן מצויות בליבת המחלוקת, מצאתי כי המאשימה לא הניחה תשתית עובדתית המספקת להרשעה ונוצר בליבי ספק ממנו זכאי להנות הנאשם ועל כן אני מורה על זיכוי.

ניתן היום, כ"ח שבט תשפ"ד, 07 פברואר 2024, בהעדר הצדדים.